

Pouze Ježíš Kristus ti může dát pravdivé štěstí

Z myšlenek svatého Šarbela, se mě, mimo jiné, velice do-
týká tato: „**Bůh vás předurčil ke svatosti, ne ke smrti. Svatost se vám nepošestí, svatost je volba. Nečekejte, že vám ji někdo nabídne zvenčí, je potřeba ji žít a uskutečňovat v nitru. Boží království je ve vás. Svátost je milost a vůle: milost vám dává Bůh a na vás je prokázat svou vůli. Máte potenciál stát se svatými, snažte se, abyste jimi byli.**“

Již ve Světle 1/2025 jsem popsal, jak mne, farnost Dobručice a široké okolí oslovil Pán Bůh skrze svatého Šarbela Machlúfa, světce z Libanonu. Psal jsem také o svatě Rafce Boutroussieh z Libanonu. Stále nosím v mysli i v srdci událost z evangelií, jak zástupy lidí přicházely během Ježíšova pozemského života za ním se svými nemocemi. On mnohé uzdravoval, ale také je vyučoval a posvěcoval svým slovem, tj. obdarovával je milostí potřebnou k obrácení od víry zákonické k víře osobní. Obdobnou situaci osobně zakouším každý 22. den v měsíci, v Den úcty svatého Šarbela. Vesnický kostel se pokaždé naplní lidmi, kteří zakoušejí silné doteky Božího působení, mnozí pocítí i uzdravení na duchu či na těle. Já osobně zakouším milost k modlitbě a oběti za nemocné a za osoby v těžkých životních situacích. Uvedu zde několik osobních svědectví lidí, kteří přijíždějí do Dobručice:

22. 6. 2025: „Děkuji za uzdravení synovce Jakuba z těžkého úrazu srdce.“

22. 6. 2025: „Děkuji Ti, Pane, za to, co jsi pro mne učinil, zvládla jsem díky tvé vůli maturitu a přijímačky, ačkoliv jsem byla zoufalá a myslela často na hlouposti. To, že jsi mi pomohl, posílilo mou víru. Jsi úžasný.“

22. 6. 2025: „Děkuji za uzdravení z rakoviny.“

22. 6. 2025: „Jela jsem autobusem do Medjugorje, řidič si několikrát nakopnul palec u nohy. Měl jej velice zanícený, zralý na antibiotika. Večer jsem mu jej pomazala olejem svatého Šarbela, zavázala a ráno jej měl zcela v pořádku.“

22. 2. 2025: „Děkuji za možnost přímělné modlitby, při které jsem dostala velkou milost a posilu jít k celoživotní zpovědi. Bohu díky.“ Šárka

4. 5. 2025: „Svatému Šarbelovi děkuji z celého srdce za uzdravení očí! Zázrak! Vroucí modlitba a 100% důvěra, mnohokrát děkuji. Miluji Tě, Ježíši a svatý Šarbela.“ Jitka

4. 5. 2025: „Svatému Šarbelovi děkuji za uzdravení. Mé svědectví je zapsáno jako 39. zázrak uzdravení v roce 2023 v Libanonu, v Annay.“ Majka

22. 4. 2025: „Děkuji, Bože, za pomoc a vyslyšení prosb spojených s propuštěním z vězení a za pomoc při odvykání na drogy.“

22. 2. 2025: „Děkujeme za přímělnou modlitbu a za uzdravení z rakoviny mého manžela.“ Věra

9. 2. 2025: „V létě roku 2023 můj bratr Karel dostal silnou mozkovou mrtvici. Odumřela mu část mozku. Paní doktorka řkala, že nebude vůbec chodit ani mluvit.“

Dostala jsem olej svatého Šarbela a modlila jsem se nověnu k svatému Šarbelovi. Každý den jsem dělala bratrovi olejem křížek na čele. Byl hospitalizován téměř 3 měsíce na oddělení LDN v Kopřivnici, kde se pohyboval jen na invalidním vozíku. Bráška dnes chodí do kostela a mluví.“ Vladka

14. 1. 2025: „Uzdravení Jana Pazdery, kdy se 100 lidí přes WhatsApp ve stejný čas modlilo korunku a nověnu k svatému Šarbelovi. Stal se zázrak, Jan byl uzdraven (rakovina jater). Děkujeme.“ Manželé z Křižanova

Díky Bohu! Nutno však přimnout, že křesťanská víra nestojí na zázracích. Jedna z myšlenek svatého Šarbela zní: „**Pouze Ježíš Kristus (který za nás zemřel a z mrtvých vstal) ti může dát pravdivé štěstí. Život křesťana je bytí s Ježíšem Kristem, který přemohl smrt.**“

Dne 3. května 2025, během pouti k sv. Filipovi a Jakubovi mladšímu, naši farnost obdarovali pan Raymond Nader a kněz Antoine Bachaalani z Libanonu relikviemi I. stupně svatých Nimatullaha Kassabi Al Hardini a blahoslaveného Stefana Youssefa Nahme z Libanonu. Nyní jsou obě relikvie umístěny ve společném relikviáři se svatým Šarbelem Machlúfem a svatou Rafkou Boutroussieh (viz foto). Rád bych vám tyto naše nové nebeské přátele krátce představil. Spolu s modlitbami k těmto světcům je také najdete na webu farnosti Dobručice (<https://farnostdobručice.cz>).

Svatý Nimatullah byl libanonský mnich, kněz a učenec, který žil v letech 1808–1858. Jako člen Libanonského maronitského řádu zanechal nesmazatelnou stopu v duchovním životě maronitské církve. Jeho hluboká zbožnost a pokora jej přivedla ke svatořečení papežem Janem Pavlem II. Narodil se jako Youssef Kassab v roce 1808 v horské vesnici Hardini v Libanonu. Pocházel z prosté rodiny Georga a Mariume Raadové a měl 6 sourozenců. Od raného věku jej fascinoval život v klášteře a duchovní tradice. Základní vzdělání získal ve škole maronitských mnichů. Projevoval mimořádné nadání pro stu-

Relikviář v podobě libanonského cedru s ostatky libanonských svatých

dium a hlubokou zbožnost. Roku 1828 vstoupil do kláštera sv. Antonína v Qozhaya a přijal řeholní jméno Nimatullah (v překladu: *Dar Boží*). Dne 14. listopadu 1830 složil řeholní sliby a zavázal se k životu v chudobě, čistotě a poslušnosti. V letech 1830–1833 studoval filosofii a teologii v klášteře sv. Cypriána a Justiny

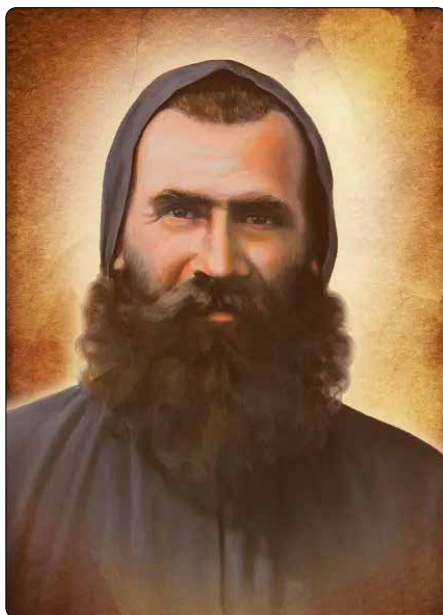
Svatý Nimatullah (1808–1858), libanonský mnich, kněz a učenec

ny v Kfifanu. V roce 1833 přijal kněžské svěcení na Boží hod vánoční, tedy 25. prosince. Působil jako ředitel scholastikátu a profesor morální teologie. Mezi jeho studenty patřil i budoucí světec Šarbel Machlúf. V roce 1845 byl jmenován generálním asistentem opata v klášteře Panny Marie v Tamiche. Tuto významnou funkci zastával celkem třikrát, vždy po dobu tříletého období. Z hluboké pokory několikrát odmítl nabízený úřad generálního opata řádu. Projevoval hlubokou oddanost Nejsvětější svátosti. Často byl nalezen v kapli klečící s pažemi ve tvaru kříže. Vynikal v řemeslné činnosti, zvláště ve vazbě knih. Své práci se věnoval s mimořádnou pečlivostí. Žil v nevídané pokorě a věnoval se vroucí modlitbě. Vyhýbal se uznání a vysokým funkcím. V letech 1840–1845 prožíval utrpení se svým lidem během občanské války v Libanonu. Odmítl návrh svého bratra Eliji stát se poustevníkem, chtěl zůstat věrný svému řeholnímu společenství. Zemřel na zápal plic 14. prosince 1858 v Kfifanu a byl pochován v klášteře sv. Cypriána a Justiny.

V roce 1926 byl zahájen proces svatořečení. Dne 7. září 1989 papež Jan Pavel II. uznal jeho hrdinské ctnosti a 10. května 1998 byl blahorečen, 16. května 2004 pak svatořečen. Zázraky na přímlovu tohoto světce jsou uvedeny na webu naší farnosti.

Modlitba: Ježíši, Ty jsi povolal svého kněze svatého Nimatullah, aby opustil svět a žil život modlitby a pokání v klášteře. Naplnil jsi ho svou milostí, která mu pomáhala následovat Tě na cestě svatosti: tedy každý den s radostí nést svůj kříž a tím se posvěcovat. Prosíme Tě, Pane, pro jeho přímlovu splň naše prosby a dej, abychom věrně následovali jeho dobrotu. Děkujeme Ti a spolu s nejmilejší Pannou Marií, které byl svatý Nimatullah tolik oddán, Tě oslavujeme ve společenství se všemi anděly a svatými v nebi. Amen.

Také maronitský řeholník **blahoslavený Stefan Nehme** (1889–1938) patřil mezi významné duchovní osobnosti maronitské církve. Jako člen Libanonského maronitského řádu byl znám svou hlubokou zbožností a neúnavnou pomocí trpícím. Narodil se 8. března 1889 v Lehfedu v Libanonu. Dostal jméno Yousef Nehme. Byl nejmladší ze sedmi dětí, jeho rodiči byli Estephanos Bou Haykal Nehme a Christina Badawi Hanna Khaled. Pokřtěn byl 15. března 1889 v kostele Panny Marie v Lehfedu. Otce ztratil již ve 14 letech. Později studoval v maronitské škole Panny Marie Milostiplné

Bl. Stefan Nehme (1889–1938)

v Sakii Rishmaya. V roce 1905 vstoupil do noviciátu Libanonského maronitského řádu. Dne 23. srpna 1907 složil řeholní sliby a přijal jméno Stefan. Slavné doživotní sliby složil 13. dubna 1924 v klášteře sv. Cypriána a Justiny v Kfifanu. Vykonával manuální práce na polích a v zahradách různých klášterů, pracoval jako zedník či tesař. Byl velmi zručný a svědomitý. Během první světové války rozdával jídlo potřebným. Byl vyhledáván různými kláštéry pro svůj duchovní vhled a pracovní zručnost. Velmi často si opakoval: „Bůh mě vidí.“ Projevoval hlubokou oddanost Matce Boží, která formovala jeho spiritualitu. Svou každodenní práci vykonával s mimořádnou pílí a pokorou. Pomáhal trpícím a hladovějícím a jeho láska neznala hranic. Stal se vzorem řeholního života v maronitské církevní tradici. Zemřel 30. srpna 1938 v klášteře v Kfifanu. Příčinou jeho smrti byla silná horečka vedoucí k mrtvici. Později, 10. března 1951, bylo zjištěno, že jeho tělo nepodlehlo rozkladu. Jeho hrob se stal vyhledávaným poutním místem. Dne 17. prosince 2007 papež Benedikt XVI. uznal Stefana Nehmeho za ctihodného. Byl to první krok k blahorečení. O tři roky později, 27. června 2010, byl blahorečen v klášteře sv. Cypriána a Justiny v Kfifanu, což se stalo významnou událostí pro maronitskou církev. Jeho liturgická památka byla stanovena na 30. srpna. Obřad blahorečení vedl kardinál Angelo Amato jako zástupce papeže Benedikta XVI. Mnoho věřících dodnes hledá jeho přímlovu a prosí o uzdravení. Zázraky na přímlovu tohoto světce jsou uvedeny na webu farnosti Dobratice.

Modlitba v každodenní námaze: Blahoslavený Stefane, nauč mě přijímat každodenní námahu a práci jako posvátnou cestu k Bohu. Jako jsi ty nacházel radost v prostých úkolech klášterního života v Kfifanu, pomoz i mně objevit hlubší smysl v mých každodenních povinnostech. Ve chvílích, kdy se cítím vyčerpan a zdá se mi, že mé síly jsou u konce, připomeň mi trpělivost a vytrvalost, s níž jsi ty kráčet ke svatosti. Vypros mi vytrvalost v dennodenních úkolech mého stavu, aby byla tak silná jako kořeny staletých cedrů, mezi nimiž jsi žil. Amen.